

full

D I O C E S À

S O L S O N A | V I C

Cendres i llavors

Un dels incendis del passat mes de juliol es va produir a la subcomarca del Lluçanès. La conjunció d'una sèrie de circumstàncies favorables (la ràpida mobilització d'efectius, l'ús de mitjans aeris, l'aval solidari per part de tothom...) va possibilitar-ne el control l'endemà mateix. En la llista de pèrdues, tot i ser quantioses, no es va enregistrar cap desgràcia humana ni tampoc la desaparició de caps de bestiar. El paisatge, però, que després vam poder contemplar era realment desolador. La paraula pronunciada amb més freqüència era «calcinat». Ni un bri de verd enlloc. La mateixa silueta dels arbres, al costat de l'única paret que restava dempeus d'una masia incendiada, ofería, en aquella hora

del capvespre, un aspecte inquietant i fantasmagòric. Uns arbres caiguts o de tronc ennegrit havien estat la causa de les columnes de fum que, en declarar-se l'incendi, es transformaven en un núvol que enfosquia el cel en forma de boira baixa. Afavorit pel vent, s'enduia lluny les cendres del bosc en flames i també les llavors de les pinyes que esclataven i es podien recollir a quilòmetres de distància. Símbol, tot plegat, del que ens toca de viure: la diligència, l'esforç, la solidaritat, la confiança en Déu —que fou present en la pregària i l'acció de gràcies de moltes persones— i tot allò que vulgueu afegir-hi, que són com la llavor que fa reflorir un sòl esdevingut ara llençol de cendra i motiu de pena.

Diumenge XXII de durant l'any | Cicle B

Lectura del llibre del Deuteronomi (4,1-2.6-8)

Moisès digué al poble: «Ara, Israel, escolta els decrets i les prescripcions que avui us ensenyo, i compliu-los. Així viureu, entrareu al país que el Senyor, el Déu dels vostres pares, us dóna, i en prendreu possessió.[...]

Salm responsorial (Salm 14)

Senyor, qui podrà estar-se a casa vostra?

Lectura de la carta de sant Jaume (1,17-18.21b-22-27)

Germans meus estimats, tot el que rebem de bo, tot do perfecte, prové de dalt, baixa del Pare dels estels. En ell, res no canvia, no hi ha ni ombra de variació. Ell ha decidit lliurement que la proclamació de la veritat ens fes néixer a la vida, perquè fóssim com un primer fruit de tot el que ha creat. Acolliu amb docilitat la paraula plantada en vosaltres. És una paraula que té el poder de salvar-vos. Però no us limiteu a escoltar-la, que us enganyaríeu a vosaltres mateixos: l'heu de posar en pràctica. La religió pura i sense taca als ulls de Déu és que ajudeu els orfes i les viudes en les seves necessitats, i us guardeu nets de la malícia del món.

Lectura de l'evangeli segons sant Marc (7,1-8.14-15.21-23)

En aquell temps, els fariseus i alguns mestres de la Llei que venien de Jerusalem es reuniren entorn de Jesús i

s'adonaren que alguns dels seus deixebles menjaven amb les mans impures, és a dir, sense haver fet la cerimònia de rentar-se-les. Cal saber que els fariseus, i en general tots els jueus, seguint la tradició que han rebut dels ancians, no mengen mai sense haver-se rentat les mans ritualment i quan tornen del mercat no mengen, sense haver-se banyat; i observen per tradició moltes pràctiques semblants, com és fer passar per l'aigua vasos i gerros i atuells d'aram. Els fariseus, doncs, i els mestres de la Llei preguntaren a Jesús: «Per què els vostres deixebles no segueixen la tradició dels ancians i mengen amb les mans impures?» Jesús els respongué: «Isaïes tenia tota la raó quan va profetitzar de vosaltres, hipòcrites, tal com diu l'Escltura: "Aquest poble m'honora amb els llavis, però el seu cor es manté lluny de mi. El culte que em dóna és en va, les doctrines que ensenyen són preceptes humans." Vosaltres abandoneu els manaments de Déu per mantenir les tradicions dels homes.»

Després cridà la gent i els deia: «Escolteu-me tots i enteneu bé això que us dic: Res del que entra dintre de l'home des de fora no el pot contaminar; només allò que surt de l'home el pot contaminar, perquè de dins de l'home, és a dir, del seu cor, en surten els pensaments dolents que el porten a cometre fornicacions, robatoris, assassinats, adulteris, estafes, maldats, enganys, indecències, enveges, insults, arrogància, ximpleria: tot això dolent surt de dintre i és el que contamina l'home.»

2

full

«Senyor, qui podrà estar-se a casa vostra?» | Mn. Marc Majà i Guiu

Amb el mes de setembre arriba el final del temps de vacances i, per tant, l'inici del curs acadèmic i del ritme *normal* en les famílies, pobles, comunitats, empreses. És el temps en què, en principi, tothom torna a casa seva per viure-hi la quotidianitat.

En el salm d'aquest diumenge sentim la pregunta següent: «Senyor, qui podrà estar-se a casa vostra?» El salmista es fa el plantejament següent: Déu és tan gran i tan bo que una de les coses millors que podem anhellar és viure a casa seva, viure per sempre al seu costat. Ara bé, aquest anhel demana uns requisits: jo no puc viure al costat de Déu si la meua vida va *de qual-sevol manera*. Cal que allò que faig, que dic, que penso, sigui conforme a allò que Déu espera de mi. Com més estimació tingui al Senyor, més procuraré complir

les condicions per tal de viure al seu costat. Si el salmista rumia sobre les *exigències* que comporta viure a la casa de Déu, això ens pot fer pensar a nosaltres, ara que totes les famílies tornen a casa després de les vacances, en les exigències que tots hem de complir per fer de casa nostra, de la nostra llar, el lloc on Déu mateix habita, l'espai on es respiri la presència de Déu. Aquest bon desig demana a cadascú, de la seva part, el seu compromís personal. Essent conscients de les pròpies limitacions (sabent que «de dins de l'home, és a dir, del seu cor, en surten els pensaments dolents») però, al mateix temps, essent també conscients que és Déu qui ens pot ajudar a vèncer, una vegada i una altra, els propis defectes (sabent que «tot do perfecte, prové de dalt, baixa del Pare dels estels»).

Ja que vós ho dieu, Mestre, tornarem a calar les xarxes (cf. Lc 5,5) |

Romà Casanova, bisbe de Vic

Quan s'inicia el mes de setembre sembla que tot torna a la seva normalitat. Les parròquies i comunitats en els mesos d'estiu han fet un parèntesi en les activitats de catequesi i de formació, encara que s'ha continuat amb el servei de celebracions i atenció de les persones. Ara ens pertoca a tots d'emprendre amb nova il·lusió les tasques d'evangelització, de catequesi i de pastoral. Les paraules de Pere a Jesús, al llac de Galilea, les hem de fer ben nostres: *Ja que vós ho dieu, Mestre, tornaré a calar les xarxes* (Lc 5,5).

Tenim al davant molts de reptes per a avançar en la nostra fe cristiana, perquè aquesta sigui amb tota veritat el cor de la nostra vida. Tenim al davant tota una tasca per a encetar de nou amb el repte de la nova evangelització. Hi ha una situació de greu crisi econòmica, que ens demana a tots una nova manera de viure més austera i més solidària. Tenim el repte de reviscolar Càritas en totes les nostres parròquies. Això ens demana el naixement de Càritas parroquial en totes les parròquies on sigui possible i donar nova vitalitat on ja és present.

Aquests reptes tenen el marc de les propostes pastorals de la diòcesi, seguint el Pla Diocesà de Pastoral i el marc de l'Any de la Fe, que el Sant Pare ens ha ofert per a «introduir tot el cos eclesial en un temps de reflexió i redescobriments de la fe» (*Porta fidei*). Farem bé tots nosaltres de tenir-ho en compte per no perdre

l'oportunitat de la gràcia que Déu ens vol oferir a favor nostre i de tots els germans.

L'Any de la Fe l'hem de fer ben nostre entrant en la dinàmica de conversió que ens demana. Ser cristià és ser seguidor de Crist. La relació personal amb ell és la font de la vida cristiana. El que creiem té en ell la seva plena i definitiva revelació. El que celebrem és a ell, mort i ressuscitat per a salvació nostra. El que vivim ha de ser sempre en Crist. I la nostra pregària té en ell la seva font, ja que ens ensenya a pregar i ens dóna el seu Esperit perquè pregui en nosaltres.

Per això, l'inici del curs pastoral a nivell de tota la diòcesi, amb la jornada diocesana amb la celebració de l'eucaristia a la catedral, tot rememorant la seva consagració, el farem, si Déu vol, el diumenge 14 d'octubre, per poder fer en aquest dia l'obertura diocesana de l'Any de la Fe. També en aquest dia iniciarem el nou curs pastoral amb el lema: *Siguem el que som, Cos de Crist*. El Pla Diocesà de Pastoral ens convida en aquest curs, que som a punt d'iniciar, a parar-nos en el sagrament de l'Eucaristia. La visió que ens convida a fer és posar la mirada en el sagrament que conté tot el tresor de l'Església, perquè és el Cos de Crist i perquè ens fa, a tots els qui en participem amb fe, Cos de Crist. L'Església és el Poble de Déu pel Cos de Crist. L'Església és Cos de Crist perquè rep el Cos de Crist en la celebració de l'Eucaristia.

Agenda litúrgica de la setmana**2 ■ Diumenge XXII de durant l'any / Cicle B.** Sant Antolí, màrtir (s. III).

Sant Armand, màrtir (s. XVI).
Lectures: Deuteronomi 4,1-2.6-8 / Salm 14 / Jaume 1,17-18.21b-22.27 / Marc 7,1-8.14-15.21-23

Litúrgia de les hores: Setmana II

3 ■ Dilluns. Sant Gregori, el Gran, papa i doctor de l'Església (†604). Sant Règul, bisbe.

Lectures: 1Corintis 2,1-5 / Salm 118 / Lluc 4,16-30

4 ■ Dimarts. Nostra Senyora de la

Consolació. Santa Rosalia, verge (†1160).

Lectures: 1Corintis 2,10b-16 / Salm 144 / Lluc 4,31-37

5 ■ Dimecres. Sant Llorenç Justinià, bisbe (1130-1160). Beata Teresa de Calcuta, missionera (†1997).

Lectures: 1Corintis 3,1-9 / Salm 32 / Lluc 4,38-44

6 ■ Dijous. Sant Faust, màrtir.

Lectures: 1Corintis 3,18-23 / Salm 23 / Lluc 5,1-11

7 ■ Divendres. Santa Regina, màrtir. Sant Jocelí, bisbe.

Lectures: 1Corintis 4,1-5 / Salm 36 / Lluc 5,33-39

8 ■ Dissabte. El Naixement de la Verge Maria. Sant Adrià, màrtir (†304).

Lectures: Miquees 5,1-4a / Salm 12 / Mateu 1,1-16.18-23

9 ■ Diumenge XXIII de durant l'any / Cicle B. La Mare de Déu del Claustre. Sant Pere Claver, prevere (†1654).

Lectures: Isaïes 35,4-7a / Salm 145 / Jaume 2,1-5 / Marc 7,31-37

Nota dels bisbes de Catalunya sobre la crisi econòmica

Els propassats 25, 26 i 27 de juliol tingué lloc a Salardú (Vall d'Aran) la reunió núm. 203 de la Conferència Episcopal Tarraconense (CET). Va presidir-la Mons. Jaume Pujol Balcells, arquebisbe de Tarragona, amb l'assistència de tots els seus membres. El principal tema de reflexió fou la greu crisi econòmica que pateix la nostra societat. Analitzaren les seves causes, les seves repercussions en les persones i les famílies, les accions que, fins ara, l'Església ha dut a terme... i, fruit d'aquesta reflexió, fou la següent nota conjunta que els bisbes van donar a conèixer en cloure la reunió.

En la carta pastoral *Al servei del nostre poble*, que els bisbes de Catalunya publicàrem al gener de l'any 2011, advertíem que la crisi econòmica tan greu que patíem ja en aquell moment era un dels reptes més importants que la nostra societat havia d'afrontar.

Lamentablement, un any i mig més tard de la publicació d'aquell escrit, aquesta crisi global, lluny de minvar, ha anat prenent unes dimensions extraordinàries que afecten la majoria dels sectors econòmics. Són moltes persones i famílies, treballadors, petits i mitjans empresaris, autònoms i funcionaris els qui pateixen unes greus afectacions que les mesures econòmiques recents han fet més dramàtiques.

Així mateix, la crisi ha provocat que alguns àmbits tan fonamentals com l'atenció sanitària, l'educació o els serveis socials s'hagin vist afectats per uns ajustaments que, en força casos, perjudiquen moltes de les persones que en són usuàries.

Catalunya, a més, té una situació econòmica i un sistema de finançament que fan molt difícil la reactivació del país, malgrat els grans sacrificis que la població es veu obligada a fer, especialment les persones que han quedat sense treball, els joves i aquells que disposen de rendes mínimes. Moltes són les veus que clamen contra aquesta situació i, darrerament, s'han fet sentir en nombroses manifestacions, on s'ha fet palès el desencís envers l'acció política i financera, el rebuig davant la dubtosa moralitat d'algunes persones i institucions, i un angoixant pessimisme sobre el possible redreçament de la situació.

Durant els darrers mesos, l'acció social de l'Església a casa nostra, realitzada per Càritas, parròquies, institucions dependents de les congregacions religioses i dels diversos moviments i associacions catòliques, no solament s'ha mantingut, sinó que s'ha incrementat, tant pel que fa a l'atenció material i espiritual als qui es troben en situació de pobresa, com en la resolució de problemes més urgents, com ara l'atenció als afectats pels desnonaments o l'atur juvenil.

Com a bisbes de les diòcesis amb seu a Catalunya, volem agrair el treball que fan totes aquestes institucions d'Església en col·laboració amb altres institucions i amb les administracions i, especialment, la tasca dels nombrosíssims voluntaris, així com també l'esforç de tantes persones i famílies que amb la seva contribució econòmica fan que es pugui dur a terme.

Així mateix, l'acció social de l'Església Catòlica no queda relegada a l'interior de les fronteres de les nostres diòcesis, ja que, malgrat la crisi econòmica que patim, continuem atenent i finançant solidàriament un gran nombre de projectes al Tercer Món —que ha de suportar una crisi endèmica més intensa—, al capdavant dels quals es troben molts missioners preveres, religioses i religiosos, laiques i laics catòlics.

Benet XVI ha dit recentment: «No és deure de l'Església definir les vies per a afrontar la crisi actual. No obstant això, els cristians tenen el deure de denunciar els mals, de testimoniar i mantenir vius els valors en què es fonamenta la dignitat de la persona i de promoure aquelles formes de solidaritat que afavoreixen el bé comú, perquè la humanitat esdevingui la família de Déu» (discurs a la Fundació *Centesimus Annus*, 17-10-2011). Per això, cal amarrar de compromís ètic el món de l'economia i les finances, perquè la dignitat de la persona humana sigui defensada i promoguda sempre, i perquè s'eviti tota especulació que acaba provocant un veritable desastre social. També cal combatre decididament els brots de corrupció en l'àmbit de les institucions i administracions. I, en concret, cal que sigui una prioritat de tota la nostra societat la preocupació pel gran nombre d'aturats, per tantes famílies que viuen l'angoixa d'una possible pèrdua del treball, l'interès pels joves que s'han de poder incorporar per primer

cop al món laboral, així com també el compromís pel manteniment dels llocs de treball, vetllant sempre perquè tinguin condicions dignes.

Cal analitzar els errors comesos aquests darrers anys, per a no tornar a caure-hi més, i reconèixer que potser tots hem intentat viure per damunt de les pròpies possibilitats. S'hauria de poder demanar responsabilitats, especialment a aquells que han provocat desordres financers i especulació. La societat, si vol ser justa, ha de posar les mesures necessàries per tal que els capitals prenguin també responsabilitats en ordre al bé comú i al just repartiment dels beneficis.

En la carta *Al servei del nostre poble*, dèiem: «És hora, també, de mirar endavant i de treballar més esforçadament pensant en les generacions futures. Els bisbes fem una crida a tots els agents socials —autoritats, empresaris, dirigents, treballadors— a no decaure en l'esforç, malgrat la duresa de les circumstàncies, i a treballar amb esperança, fent-ho d'acord amb els grans valors humans i cristians» (4,f).

Com a pastors de l'Església Catòlica, no podem deixar de dir a tothom que, en el fons d'aquesta actual crisi econòmica i financera, hi ha una crisi de valors i de fe. Quan l'home abandona Déu, es perd a si mateix. Quan les persones volen construir una societat sense Déu, acaben deshumanitzant-se, perquè obliden la gran pregunta de Déu a Caín, que

travessa la història humana: *Què n'has fet, del teu germà?* (Gn 4,9).

En aquests moments d'incertesa i de dificultats, estem convençuts de la capacitat del nostre poble per a afrontar i superar els reptes que la crisi econòmica planteja. Així com en altres moments històrics difícils el nostre país ha sabut redreçar-se amb nova fortalesa, també ara podrem anar endavant si mantenim la confiança en nosaltres mateixos, si enfortim la nostra tradicional laboriositat i esperit de sacrifici, si els dirigents saben conduir-nos posant com a prioritari el bé comú i si tots ens ajudem i cerquem la veritable solidaritat entre els pobles d'Europa i del món, il·luminats per l'Evangelí que sempre ens crida a la conversió.

Volem col·laborar a mantenir l'esperança, i la demanem a Déu. Junts i amb l'esforç de tots, amb la voluntat d'acord i de col·laboració dels partits polítics, dels sindicats i de les patronals, podem superar aquesta crisi tan dura. Ens cal retornar als valors autèntics, als que no es marceixen, i a un estil de vida personal i familiar, institucional i eclesial, auster, generós i responsable, sense deixar la solidaritat envers els qui tenen menys o han de suportar més càrregues. Solament una fe que es tradueix en caritat envers el pròxim esdevé creïble i convincent.

Certament, creiem que Càritas —que és la institució eclesial de la caritat— l'encerta decisivament quan proposa: *Viu senzillament, perquè d'altres, senzillament, puguin viure*. Per això humilment fem una crida perquè tots ens orientem vers una manera de viure i d'actuar més modesta i senzilla, que no estigui per sobre de les nostres possibilitats. Així mateix, reclamem que tots fem un esforç d'ajudar i de compartir solidàriament amb els més febles de la societat, com ja estan duent a terme, exemplarment, molts cristians i moltes altres persones de bona voluntat. I finalment invitem a valorar i aplicar els principis fonamentals de la Doctrina Social de l'Església, ja que proposen orientacions vàlides per a la construcció d'una societat justa, lliure i solidària, especialment si els oferim en diàleg amb tots aquells que es preocupen seriosament per la persona humana i el seu món.

Compte solidari 100x1 | Càritas diocesana de Vic.....

Setembre del 2012

37. Nucli familiar format per matrimoni i dos fills de 13 i 9 anys; tant el pare com la mare es troben en situació d'atur i esgotades totes les prestacions; estan pendents de prestació social de la qual no tenen resposta ni saben quan en tindran. Usuaris del Banc d'Aliments, no saben com fer front a les despeses d'aigua, llum i lloguer. Sol·liciten: ajut econòmic per a deutes de rebuts d'aigua i llum. Import: 300 euros.

38. Dona sola de 55 anys que cobra prestació mínima no contributiva; ella sola ha de fer front a totes les seves despeses de manutenció. Sol·licita: ajut econòmic per a despesa extra en pròtesis ortopèdica. Import: 150 euros.

39. Dona sola de 45 anys sense feina i sense ingressos; per motius familiars i personals es planteja retorn al seu poble amb la família d'origen. Sol·licita: ajut econòmic per a desplaçament. Import: 90 euros.

40. Home de 41 anys malalt crònic; cobra prestació mínima invalidesa que no li cobreix l'habitatge i la manutenció. En espera de pis de protecció oficial, viu en una pensió. Sol·licita: ajut econòmic per a pensió del mes de juny. Import: 180 euros.

41. Nucli familiar format per matrimoni i dos fills de 13 i 9 anys; tant el pare com la mare es troben en situació d'atur i esgotades totes les prestacions; es-

tan pendents de prestació social de la qual no tenen resposta ni saben quan en tindran. Usuaris del Banc d'aliments, no saben com fer front a les despeses d'aigua, llum i lloguer. Sol·liciten: ajut econòmic per a deutes de rebuts d'aigua i llum. Import: 300 euros.

42. Dona de 48 anys, sola (parets morts i separada sense fills). Treballa quatre hores a la setmana fent neteges domèstiques, però aquest mes no cobrarà. Sol·licita: ajut econòmic per a pagar habitació. Import: 150 euros.

43. Nucli familiar format per matrimoni de 34 i 27 respectivament amb un filla de 5 anys. Amb molt pocs recursos econòmics per culpa d'una precarietat laboral que no els permet de mantenir les despeses bàsiques al dia. Sol·liciten: suport econòmic puntual per a deute en consum de la llum. Import: 128 euros.

Nota Per tal de preservar la intimitat de les persones necessitades, no hi posem el nom de residència. Tanmateix, són persones de l'àmbit diocesà. Recordem que, si alguna parròquia té coneixement d'algun cas, pot comunicar-ho a Càritas Diocesana per a publicar-ho: tel. 93 886 04 83. Per ajudar econòmicament, el nostre número de compte corrent és: Unnim **2107.1002.39.3378964893**.

Sant Llorenç de Sous, un antic monestir (Alt Empordà)

Primer de tot, situem-nos sobre el mapa. Sortint de Figueres en direcció a Olot, quan s'han recorregut uns deu quilòmetres, en un encreuament on hi ha una gasolinera i un restaurant, cal trencar a mà dreta i agafar la carretera que porta al santuari de la Mare de Déu del Mont. Poc abans d'arribar-hi, en un replà a mà esquerra, podem contemplar les restes de l'antic monestir benedictí, i posteriorment parròquia, en avançat procés de restauració. En la passada festa patronal de Sant Llorenç, el dia 10 d'agost, en espera de la inauguració oficial, es va celebrar la

missa (cosa que no succeïa des de l'any 1935) en la recuperada església de l'antiga parròquia. Hi concelebraren prop de trenta preveres i fou igualment nombrosa l'assistència de fidels. Es començà amb una visita guiada i, després de la missa, hi hagué un concert a l'església del santuari seguit d'un dinar de germanor. El record de Mn. Jacint Verdager hi fou present, entre altres motius, perquè l'agost de 1884, durant la seva estada al santuari del Mont, assistí a la missa i en deixà constància per escrit: «La parròquia de Sous, la més petita del bisbat de Girona, té cinc focs...»

Colònies d'estiu | Hospitalitat de la Mare de Déu de Lurdes de Vic

Del 29 de juliol al 4 d'agost tingué lloc a la vila d'Alpens una nova edició de la setmana de colònies organitzada pel grup de joves de l'Hospitalitat. Hi van participar 45 persones, la majoria, gent gran, amb mobilitat reduïda o amb alguna discapacitat. Sumant-hi els voluntaris, l'equip mèdic i la gent de cuina i organització vam ser en total unes 85 persones. Ens podeu veure en la fotografia adjunta.

Enguany, la temàtica de les colònies fou «els oficis». Es van muntar tallers de pastisseria, de pessebrisme, de música, de pintura i de fang. També hi ha gué temps per al cinema a la fresca i per a fer una ruta pel poble mitjançant una gimcana. Igualment, vam celebrar les nostres olimpíades particulars dividits en quatre equips: els pessebristes, els músics, els pintors i els pastissers. Cada dia, al matí, vam dedicar una estona a fer gimnàstica. Tothom va quedar molt satisfet d'aquesta estada a la vila d'Alpens.

Breus

» **L'església de Talamanca, a la comarca de Bages,** exposarà durant vint-i-cinc anys un sarcòfag medieval, segons un conveni establert entre l'ajuntament de Manresa, el de Talamanca i la parròquia. Aquesta peça funerària es conservava al Museu Comarcal de Manresa i, originàriament, estava ubicada a l'arcosoli de Berenguer de Talamanca (mort en 1325) dins la mateixa església. Així aquesta parròquia augmentarà el seu valor patrimonial especialment quan es faci realitat un pròxim procés de rehabilitació integral. De l'any 960 data la primera menció documentada d'aquesta població bagenca, que conserva, entre altres elements de valor monumental dignes de ser visitats, un gran castell reconstruït i l'església parroquial de Santa Maria, del segle XII, amb una interessant portalada romànica.

» **L'espectacle «So i llum» s'ha pogut veure al santuari ecològic del castell de Gallifa** tots els dissabtes del passat mes d'agost, entre vuit i deu del vespre. Segons els organitzadors, és una manera de viure les nits d'estiu en plena natura, amb un esclat musical i de colors embolcallant un missatge esperançador ple de sensacions. Hi facilita l'assistència el fet que el santuari és obert des de les onze del matí i es pot disposar de pàrquing, zona de picnic i servei de begudes i entrepans.

ISCRVIC

Batxillerat i Llicenciatura en
Ciències Religioses

**Cursos per a l'obtenció de la DECA
de Primària i Secundària**

Matrícula oberta curs 2012-2013

Període de matriculació: del 16 al 31 de juliol,
i primera setmana de setembre.

www.iscrvic.org / secretaria@iscrvic.org / Tel. 902702032

Tot a ½ euro | Mossèn Capellà | Xavier C.....

Era una tarda xardorosa d'estiu. No corria aire, només corrien els ciclistes del Tour. Endormiscat per la migdiada i fent *zàping* d'esma va aparèixer a la televisió una sèrie, amb el títol indicat, sobre capellans. Podria ser interessant, ja que el clergat, per a bé o per a mal —això segon, més freqüent—, és sempre objecte de desig. L'acció es tenia en un poblet anomenat Sant Jeroni de la Roca, mariner i mallorquí, i ho donaven pel canal IB 3 de *ses illes*.

La parròquia comptava amb dos capellans. Un, mossèn Cristòfol, força pre-conciliar, ensotanat i matusser en les seves rèpliques, a punt de jubilar-se. El jove, don Lluç, modern, amb una fina barbata i vicari amb dret de successió. Mossèn Cristòfol sovint se les tenia amb l'alcalde Nicolau, pro-comunista i menjacapellans, que gaudia fent enfaristolar el rector vell; cas semblant al recordat duel entre Don Camillo i l'alcalde Peppone d'actualitat en els anys cinquanta del segle passat, a Itàlia.

Al poble hi residien altres prototipus. Un ajuntament amb l'alcalde Nicolau —*es batle Colau*— a mata-degolla amb l'església, i amb una dona missaire compulsiva. La botiga de Ca Petra, que també era bar, amb la mestressa dominant i el seu home, en Vicenç, un calçasses dominat. Un cosidor on les dones mai no xerraven de més, però que s'assabentaven de tot. Una coral parroquial amb alguna al·lota de bon veure que feia l'aleta a don Lluç...

Entre tanta fauna hi florien les històries. Com la que protagonitzà l'alcalde en comprar un petit vaixell i posant-li el nom de *Passionària*. Quan ho sabé mossèn Cristòfol, no va escatimar blasmes al batlle: blasfem, heretge, com tu tots us rostireu a l'infern!, etc. La nova embarcació no navegà ni cinquanta metres i s'enfonsà al mateix port. Llavors mossèn Cristòfol bramà complagut: «És un càstig de Déu, càstig de Déu!» Total, que al nou vaixell que l'alcalde adquirí li posà el nom de *Verge del Carme*, es féu un bateig com cal i tots contents.

Crec que **Mossèn Capellà** és una sèrie distreta, amable, amb problemes quotidians —fidelitat conjugal, escrúpols clericals, solucions a cops de boina del rector, afers de competències municipals vers les capellanesques, etc.—, amb tendència al pacifisme. I tot salpebrat amb el típic lèxic illenc: *idò, manco, naltros, ca nostra, es poble, sa mare, no diguis pardalades; Senyor, teniu pietat*, i moltes més. Tot pot demostrar que perquè interressi la tele no s'han d'usar pas paraules grolleres, ni temes i escenes atrevides, ni disbarats sense solta ni volta. Solament la mateixa vida amb *ses esdeveniments*.

Ah, i el bisbe don Llorenç, posant les paus delicadament i canviant rectors de destinació. Ho diu un personatge: *Als capellans, Déu els cria i el bisbe els reparteix*. Com ara.

Dites casolanes | Sebastià Codina

Fes bé i no facis mal, que altra cosa no et cal. El bé i el mal, l'àngel i el dimoni, són dos elements que han fet rumiar molt. Totes les civilitzacions, remenant el tema, s'han fet ressò de la lluita desvergonyida entre el bé i el mal. La Bíblia, que és el garbell i sedàs de la història del Poble de Déu que avança a tomballons, és un exponent d'aquesta aferrissada rivalitat. La bassa d'oli que podria ser aquest món, ara per ara, no treu pas el nas per enlloc. El mal, físic i moral, amb una multitud inacabable de noms i cognoms, s'ha ben assegut en la seva poltrona. Si els homes i les dones ens decantéssim per fer el bé i bandegéssim el mal i la natura no fos tan eixelebrada perdent el cap tan sovint, no ens caldria pas gran cosa més per a poder inaugurar allò que tant hem somiat poder constatar: *Aquest món és una bassa d'oli*.

full diocesà | Solsona i Vic**DIRECTORS:**

VIC: Josep Casals

Santa Maria 1, 08500 VIC

Tel. / Fax 93 885 07 09

Correu electrònic:

mitjans-comunicacio@bisbatvic.com

SOLSONA: Júlia Ayala

Plaça Palau 1, 25280 SOLSONA

Tel. 973 48 06 19

C/e: mitjans@bisbatsolsona.cat

EDICIÓ: Mitjans de Comunicació Social de cada Bisbat.**REDACCIÓ:** Santa Maria, 1 - 08500 VIC**ADMINISTRACIÓ:**

Rda. Camprodon 2, 08500 VIC

Tel. 902 70 20 32 / Fax 93 889 19 09

IMPRESSIÓ: Gràfiques Diac, Ronda Camprodon 2, 08500 Vic**DIPÒSIT LEGAL:** 14.355/60